

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Epistolaris Seu Epistolae Morales Ad usum
familiarem Vario Argvmento Scriptæ**

Pexenfelder, Michael

Dilingae, 1686

X. Eusebio Frontino, Tironi Religioso, salutem & perseverantiam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69435](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69435)

erat. Plura in hanc sententiam ipsemet ipse
 ibidem. Vale, & ut illud, non tam de Sc& fu
 læ aberrante dextera, quàm Augustini eribus
 te juventute epiphonema, in te convenne,
 enitere:

Si non errâset, fecerat ille minus.

X.

EUSEBIO FRONTINO

Tironi Religioso,

Salutem, & perseverantiam.

VENIT nudius tertius ad me mater
 madentibus oculis; causam lacrimarum
 rogata respondit, se ex Viro gravi, Oro
 Religiosi, cui nuper te addixisti, percepisti
 tibi & saluti tuæ meritò timendum esse, quod
 videaris cum uxore Lothi spectare retrò,
 que, unde laudatissimè discessisti, pericu
 lum reditum meditari. Dixi, meliora de
 speranda: nihil esse novi, Tirones Religiosi
 diversis motibus jactari, & sapius inconsu
 etiæ spiritu tentari. Subjunxit illa: ah utinam
 meliora de filio meo! utinam vel nunquam
 me matrem viduam deseruisset, vel in an

sto vitæ sacratioris instituto non titubaret,
& suâ inconstantia luctus meos auget! qui-
us non sine profundo gemitu dictis, oravit
venne, ut adhortatoriam tibi epistolam scribe-
rem, & ad perseverandum inducerem. Col-
laudavi hunc animum in *muliere forti*, eam-
que D. Monicæ comparavi, quæ filium suum
Augustinum, magnis passibus ad Orcum pro-
perantem, lacrimis suis servavit. Ego, tam-
et si saniora de te mihi promitto, nolui tamen
desse optimæ matronæ precibus, ideoque te
pro veteri affectu confirmandum duxi, si va-
cillares; spero, ea te mente meos hortatus
admissurum, quâ solebas aliâs. meis dictis au-
scultare & salubria monita æstimare. Mi
Eusebi, exemplum constantiæ in ipsa matre
tua habes; mulier est, vidua est; quid mollius
hoc sexu? quid genitrici dulcius, quàm filius?
quid viduæ magis necessariû, quàm solatium,
quo relevetur? quàm sustentaculum, quo ni-
tatur? Et tamen propter DEUM æquissimo
animo relinquit filium, ne filius relinquat
DEUM. Recordaris illius temporis, quò pa-
ternis laribus excedens, generosam illam vo-
cem ex Psalmis protulisti, *Eja valete mundi
retia; Laqueus contritus est, & nos liberati
sumus!* Collacrimantibus ad ea verba dome-
sticis,

sticis, tu solus hilari vultu, exporrecta fronte
 latanti animo stetisti, & tergum siccus
 tibus vertisti. Quòd si redires, quo
 vultu illorum vultus perferres? quis non
 citis saltem oculis tuam tibi inconstanti
 exprobraret, mollitiem accusaret? quis
 Evangelicum illud tibi objectaret? *Ne
 mittens manum suam ad aratrum, & re-
 ciens retrò, aptus est regno DEI.* Luc. 9.
 nonne, cum ad Religiosa claustra abitaris
 illud tibi ex Siracide recitavi? *Fili accede
 ad servitutem DEI, sta in justitia, & in
 re, & prepara animam tuam ad tenta-
 tionem,* Eccli. 2. Mancipaturus te obsequio
 divino, para te contra hostes, & tentationes
 quæ mox ingruent, teque invadent. *Lac-*
set Caro, Mundus, Demon; uno hoste de-
 cto, consurget alius, atque alius, & impetu-
 tum faciet, ad sua te castra reducere con-
 det. Tirocinium militiæ sacræ adijsti; igno-
 vus es, si refugis exerceri, & in certamen cum
 hoste venire. Tentatio virum ostendit; val-
 rum firmitatem fornax probat. Augustinus
 penè desperantem de meliore vita, animam
 è caelo spectaculum puerorum, ac puell-
 rum, palmas & lauros manibus tenentium
 simulque auditus sonus epinicij: *Potuerunt*

isti & ista, & tu non possis? Tunc temporis arduitas continentiae in diversas partes trahebat; eoque quasi sub onere anhelantem, & de victoria diffidentem, excitavit ad fiduciam Vox caelestis, atque intueri iussit tot milia castorum, castarumque adolescentum, praemium ex hac palaestra referentium. Idem tibi, mi Eusebi, occino; *potuerunt isti & ista, & tu non possis?* an non aequè carne & ossibus compacti; non ex eodem luto ficti; non diversis desiderijs agitati? an ideo cesserunt arduo certamini? an desponderunt animum, abjecerunt clypeum, & hosti se victos dederunt? Minimè verò: acriùs restiterunt, fortiùs pugnaverunt, gloriosius palmam reportarunt. Hæc exempla te provocent; hæc tuam imbelliam stimulent, & ad æmulandum incitent. Neque est, quòd mireris, te vehementibus impulsibus ad jugum servitij divini excutiendum instigari; *Regnum caelorum vim patitur*; vincenti manna caeleste datur. Considera, quæso, quot juvenes & adolescentes, nobiles, eruditi, divites, naturæ fortunæque donis affluentes, tibi coævi, rerum caducarum spretis illecebris, rigorem monasticæ disciplinæ, non minore fortitudine susceperint, quàm constantiâ superârint.

Delicatus miles es, ait S. Chrysoſtomus, Spius
 de martyr. tom. 3. *ſi putas, te ſine pugna vincere,*
ſine certamine triumphare. Sitat
 eſt ſerpentis antiqui, qui inſpirat tibi aſſu
 mittas te deorſum, à ſancta *Vocatione* nar
 lias, de *cruce* deſcendas, ex clauſtro aberant
 ex portu ſalutis in fluctus fallacis Munſeri
 reijcias. Tentationes iſtæ, quibus inſeſt per
 argumentum ſunt, te unum ex Electis, Inas
 que charis amicis eſſe; *cribrandus es,* git
 tritico ſecernatur palea. Quos dæmon ſe dat
 poſſidet, non impugnat; ijs inſultat, Ch
 rum virtutem odit. Dictum eſt D. Hiero pro
 mi in c. 4. Matth. *Niſi jejunare cœpiſſet* ne
minus, tentandi occaſio non fuiſſet diu chi
 Quare ne cede his inſultibus, néve animi ne
 deijce; quod tibi contingit, id plerisque eti
 DEI famulatui ſe dicantibus, uſuvenit; te vi
 eis larvas obijcit orcus, ut abſterreat à ſan oc
 proſiſtis, à virtutis ſtudijs, à via cœli. th
 fer & perdura: jugum Chriſti jam vide &
 grave & intolerabile inexperto tyroni; ſu
 fiet & leve exercitato militi. Curſorem in co
 dio te eſſe cogita; nec oculos, nec pedem er
 à meta reflectere; omnem contentionem te
 vium deſiderat, nec niſi perſeueranti dabit no
 Ad hæc *Ascetica* vita, *Athletica* eſt; nihil ut

us, Spius, quàm ex ipsa arena fugere. In hac *Ad-*
agna *persarius est diabolus*; validos lacertos ostentat;
idem tamen est, sive in giganteam molem
tibi assurgat, sive in pumilionem decrescat; mi-
nari potest, cogere non potest; tu contra hunc
ab antagonista fer pectus animosum; vicit, qui
Munferò voluit vincere; quod viribus nequit
perficere, praestigijs obtinere contendit; va-
nas imagines obijcit, paradisos in aëre pin-
git, omnem Mundi pompam in conspectum
dat, & quæ sua non sunt, etiam tibi, ut olim
Christo supra templi pinnaculum existenti,
promittit, sed mendaciter; ludificat: Juno-
nem cum Ixione videris apprehendere; si bra-
chia in amplexum stringis, inanem nubem aut
nebulam includis. Quid quòd agyrta hic
etiam nuces spargit, ut puerorum crepundijs
viros quoque capiat; vile oblectatiunculas ob-
oculos ponit, & tanquam Voluptatis amphi-
theatra statuit, quæ tamen mox in fenum
& ventum abeunt. Possem exemplis præ-
sentibus uti, nisi considerem, tuam istam in-
constantiam nondum eò processisse, ut ad te-
rigendum pluribus fuleris opus sit. Hoc in-
terea suadeo, ut nihil in hac turbida aqua
novorum consiliorum moveas, & limum,
ut dicitur, altiùs è fundo evoces; permitte

spatium animo ; ultrò desidebit hæc tu
 lenta commotio , séque in clarum ac ill
 purgabit. Vale , & à te , nubibus obdu
 ad te ipsum sereniorē provoca.

 XI.

SIMEONI GERONTI

*De Spe , à filio immorigero
 frustratâ.*

E Familiaribus cujusdam litteris inte
 xi , te vehementi mœrore oppressum
 ob filium degenerem , & spes de se concep
 improbè fallentem. Is , velut aurora , roseo
 splendens vultu , clarum promittebat die
 postea verò morum pravitate , lacrimas p
 rentum oculis affudit : post pecunias dilap
 datas , etiam virtutem ac famam decoxit ; n
 modò seductus à flagitiosis , sed ipse quoq
 scelerum autor & antesignanus. Fateor , gr
 ve vulnus tum tibi parenti , tum toti per
 nestæ familiæ inflictum est ; & tantò quiden
 acerbius toleratu , quantò plura de se promi
 serat adolescentis bona indoles , ad virtutem
 ut putabatur , nata atque facta. Leniet verò
 hunc